

דף מקורות לפסקה ג באורות א

1. יחזקאל פרק לו

(כב) לָכֵן אָמַר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְקוֹק לֹא לְמַעַנְכֶם אָנִי עֹשֶׂה בַּיַּת יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־לְשֵׁם־קִדְשִׁי אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם:

(כג) וְקִדְשֹׁתַי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחַלֵּל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּתוֹכָם וַיְדַעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אָנִי יְקוֹק נָאִם אֲדֹנָי יְקוֹק בְּהַקְדִּישִׁי בְכֶם לְעִינֵיהֶם:

(כד) וְלִקְחֹתַי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדַמְתְּכֶם:

(כה) וְנִרְקַתִּי עֲלֵיכֶם מֵיַם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

(כו) וְנִתַּתִּי לְכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי אֶת־לֵב הָאֵלֶּן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתַּתִּי לְכֶם לֵב בָּשָׂר:

(כז) וְאֶת־רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר־בְּחַקִּי תֵלְכוּ וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם:

(כח) וְיִשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם וְהֵייתֶם לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לְכֶם לֵאלֹהִים:

(כט) וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וְקִרְאתִי אֶל־הַדָּגָן וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֶן עֲלֵיכֶם רָעַב:

(ל) וְהִרְבִּיתִי אֶת־פְּרֵי הָעֵץ וְתִגְנוּבַת הַשָּׁדֶה לְמִעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֲרַפַּת רָעַב בְּגוֹיִם:

(לא) וְזִכְרְתֶם אֶת־דְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וְנִקְטַתֶּם בְּפִנְיֵיכֶם עַל עֲוֹנֹתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם:

(לב) לֹא לְמַעַנְכֶם אָנִי־עֹשֶׂה נָאִם אֲדֹנָי יְקוֹק וַיְדַע לְכֶם בְּוָשׁוּ וְהִפְלַמוּ מִדְּרָכֵיכֶם בַּיַּת יִשְׂרָאֵל: ס

2. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צח עמוד ב

מאי ראיתי כל גבר? אמר רבא בר יצחק אמר רב: מי שכל גבורה שלו, ומאי ונהפכו כל פנים לירקון? אמר רבי יוחנן: פמליא של מעלה ופמליא של מטה. בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא: הללו מעשה ידי והללו מעשה ידי, היאך אאבד אלו מפני אלו? אמר רב פפא, היינו דאמרי אינשי: רהיט ונפל תורא ואזיל ושדי ליה סוסיא באורייה.

רש"י מסכת סנהדרין דף צח עמוד ב

רהיט ונפל תורא ואזיל ושדי סוסיא באורייה - כשרץ השור ונפל מעמידין סוס במקומו באבוסו מה שלא היה רוצה לעשות קודם מפלתו של שור, שהיה חביב עליו שורו ביותר, וכשמתרפא השור היום או למחר ממפלתו קשה לו להוציא סוסו מפני השור לאחר שהעמידו שם, כך הקדוש ברוך הוא כיון שראה מפלתן של ישראל נותן גדולתו לעובדי כוכבים, וכשחוזרים ישראל בתשובה ונגאלין קשה לו לאבד עובדי כוכבים מפני ישראל.

אורייה - כמו (מלכים א ה) ארוות סוסים.

3. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קיז עמוד ב

אמר רבי שמעון בן לקיש: ואעשך לגוי גדול - זהו שאומרים אלהי אברהם, ואברכך - זהו שאומרים אלהי יצחק, ואגדלה שמך - זהו שאומרים אלהי יעקב, יכול יהו חותמין בכולן - תלמוד לומר והיה ברכה - בדך חותמין, ואין חותמין בכולן.